

Arrest

nr. 175 887 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 maart 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef vermelde beslissing vormt de bestreden beslissing

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij

voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting kan het volgende worden gelezen:

“De partijen bevestigen dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie geldig van 30 juni 2016 tot en met 29 december 2016, in het kader van gezinshereniging met een bloedverwant in neergaande lijn. De voorzitter merkt op dat hierdoor het bevel om het grondgebied te verlaten minstens als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd, waarbij de verzoekende partij initieel beaamt geen belang meer te hebben bij het beroep. De verwerende partij geeft in deze aan ondanks een principieel arrest van de Raad van State bij haar standpunt te blijven dat een attest van immatriculatie slechts een schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt, doch het bevel zelf niet raakt. In het licht van deze uiteenzetting geeft de verzoekende partij alsnog een belang bij het beroep te behouden.”

2.4. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is onverenigbaar met het ondertussen uitgereikte attest van immatriculatie dat geldig is tot 29 december 2016. Het bevel dient dus als impliciet ingetrokken te worden beschouwd. Het attest van immatriculatie houdt immers in dat de betrokkene een verblijfsmachtiging krijgt in afwachting van de behandeling ten gronde van de aanvraag gezinshereniging, ook al is dit tijdelijk en precair. Anders dan de verwerende partij voorhoudt, raakt een attest van immatriculatie niet enkel aan de uitvoerbaarheid van een verwijderingsmaatregel maar ook aan die verwijderingsmaatregel zelf (cf. zeer recent nog, RvS, nr. 235.046 van 14 juni 2016). De Raad kan zich niet van de indruk ontdoen dat de verwerende partij zich te dezen bezondigt aan procedurele hardnekkigheid om ondanks het door haar gekend standpunt van de Raad van State ter terechtzitting toch vast te houden aan de stelling dat het bevel om het grondgebied te verlaten slechts geschorst wordt door het voormelde attest van immatriculatie. Dit is een betreurenswaardige houding, te meer daar dit net als procedurele hardnekkigheid aan de kant van een verzoekende partij, een hinderpaal vormt in een vlotte afhandeling van beroepen.

2.5. Gelet op het feit dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd, kan de verzoekende partij geen belang meer laten gelden bij de handhaving van het beroep. Het beroep is derhalve onontvankelijk. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota om een andere reden.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA